Ölüler İşitir mi 5

Peygamber Efendimiz (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) Şehittir

1. Delil

Yine Ebû Hüreyre (Radıyallahu anh)'den rivayet edildiğine göre, Resû-lullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

– "Siz kimleri şehit sayıyorsunuz?" diye sordu. Sahâbîler:

– Yâ Resûlallah! Kim Allah yolunda öldürülürse o şehittir, dediler. Peygamber Efendimiz:

– "Öyleyse ümmetimin şehitleri oldukça azdır" buyurdu. Ashâb:

– O halde kimler şehittir, yâ Resûlallah! dediler.

Resûl-i Ekrem (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

– "Allah yolunda öldürülen şehittir; Allah yolunda ölen şehittir; bulaşıcı hastalıktan ölen şehittir; ishalden ölen şehittir; boğularak ölen şehittir" buyurdu. [1]

Ebû Hüreyre (Radıyallahu anh)'den rivâyete göre, Resûlullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

"Şehîtler beş türlüdür; Allah'ın istediği gibi Müslümanca yaşamakta iken, taun hastalığına yakalanmış, karın bölgesinden öldürücü hastalığa yakalanmış, suda boğulmuş ve enkaz altında kalmak suretiyle Müslüman olarak ölmüş kimselerle; Allah'ın dinini yeryüzüne hâkim kılma yolunda ölen ve öldürülen kimseler şehit sayılırlar." [2]

Bu iki hadiste de görüldüğü gibi, "Allah yolunda öldürülen şehittir; Allah yolunda ölen şehittir; Allah'ın dinini yeryüzüne hâkim kılma yolunda ölen ve öldürülen kimseler şehit sayılırlar. Allah yolunda ölen ile öldürülen ayrı. Yani illa şehit cihadda şavaşıp da ölen değil, cihadda olmayıp hayatını İslâm'ı yaşamakla geçiren, yaşatmak ve yaymak için uğraşırken ölen insanlar da şehittir, deniliyor. Hadislerde, Allah yolunda ölen şehide ölü demek caiz değil iken, bütün ömrünü Allah'ın emrine uyarak Allah yolunda geçiren Peygamberimize ölü demek nasıl caiz olur?

Sehl b. Hanif (Radıyallahu anh)'den Resûlullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in şöyle dediği rivayet edilir:

"Allah-u Teâlâ'dan samimiyetle şehadeti talep eden kimse, yatağında ölse de, Allah onu şehitlerin makamına ulaştıracak." [3]

Acaba Resûlullah şehadeti talep etmiş midir? Hadislere göre, Resûlul-lah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) da şehittir. Çünkü hayatı İslâm'ı anlatmak, yaşamak ve yaymak için, cihad ile geçmiştir.

2. Delil

Ateşin ne kadar fazla diyenlere, (belanın en şiddetlisi peygamberlere gelir) buyurdu. Sevgili Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), çok ateşli olduğu için, hastalığına humma, yani bir cins sıtma demişlerdir.

Peygamber Efendimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), son hastalığında, (Hayber'de yediğim zehirli etin acısını hâlâ hissediyorum. Zehrin tesirinden ebherim, bıçak gibi kesiliyor) buyurdu. [4] (Ebher aort denilen atardamar-dır.)

Abdullah b. Mes'ud ve Ashab-ı Kiram'ın büyükleri buyuruyor ki:

"O zehirli etin tesiriyle Peygamber Efendimiz şehit oldu." Peygamber-lik şehitlikten üstündür. Ama şehitlik de nimettir. Allah-u Telâlâ Habibine bu nimeti de vermek için son hastalığında zehrin etkisini göstermiştir. [5]

Tibyan'da bildiriliyor ki: Bedir'de falanca filanca öldü gitti denildiği zaman, Allah-u Teâlâ, şehitler için ölü denmesini yasaklayıp buyurdu ki:

وَلا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لا تَشْعُرُونَ

Allah yolunda öldürülenlere ölü demeyiniz! Bilakis onlar diridirler, ama siz bunun farkında değilsiniz." [6]

Âyetin baş tarafında, Allah yolunda öldürülenlere ölü demeyiniz, onlar diridirler diye ikaz ediliyor. Daha sonrasında ise, Allah yolunda öldürülmüş olanların diri olduğu ve yiyip içtikleri bildiriliyor. Şimdi Selefi görüşü üzere olduğunu iddia edenleresoruyoruz: Şehit mi üstün, yoksa Peygamber mi? İki âyet-i kerîme meali şöyledir:

النَّبِيُّ أَوْلَى بِالمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ

"Peygamber, müminlere kendi canlarından üstündür." [7]

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيداً

"Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Resûlünü hidayet ve hak din ile gönderen Odur." [8]

Bu iki âyetten anlaşıldığı gibi, Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in dini, diğer dinlerden üstün olduğu gibi, kendisi de herkesten üstündür. Bir hadis-i şerif meali şöyledir:

"Ben, kıyamet günü bütün insanların efendisiyim." [9]

Şehitlerin ruhu yaşıyor da, âlemlere rahmet olarak gönderilen Resûlullah'ın ruhu yaşamıyor mu? Ruh ölmez, kâfirlerin ruhu bile ölmez. Peygamberin Allah yanında, bir şehit kadar da kıymeti yok mu? Şehit diri oluyor da, şehit olan Peygamber niye diri olmasın? Şehit Cennette rızıklandırılıyor da, Peygamber

niye rızıklandırılmasın?

Hâşâ, Peygamber Allah yolunda olmazsa, şehit Allah yolunda nasıl olur? Peygamber diri olmazsa, şehit nasıl diri olur? Peygamber işitmezse, şehit nasıl işitir? Hâlbuki şehidin, Müslümanlığı da, şehitliği de, bu Pey-gambere iman etmeye bağlıdır. Peki, şehitler Allah yolunda da, hâşâ peygamberler, sıddîklar, ulema-i râsihin ve emr-i bilma'ruf yapanlar şeytanın yolunda mıdır? Bu ne çirkin suçlamadır öyle?

Resûlullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz şehit değil midir? Re-sûlullah, son hastalığında, "Hayber'de yediğim zehirli etin elemini hâlâ hissediyorum. İşte bu anlar, zehrin tesirinden dolayı kalp damarımın kesil-mesini hissettiğim zamandır" [10] buyurdu.

İbn Mes'ud (Radıyallahu anh) ve diğer Ashab-ı Kiram (radıyallahu an-hum), "O zehirli etin tesiriyle Resûlullah şehit oldu" dediler. Peygamberlik şehit-likten üstündür. Fakat şehit olmak da bir nimettir. Allah-u Teâlâ Resûlü-'ne bu nimeti de vermek için, son hastalığında bu zehrin etkisini göster-miştir.[11]

Resûlullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) diri iken, Ashabına Allah-u Te-âlâ'nın bir rahmeti olduğu gibi, öldükten sonra da bütün ümmeti için, büyük nimettir. İyiliklere sebeptir. Peki diğer peygamberlerin durumu nasıl? Resûlullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Miraç hâdisesinde, sırasıyla semanın yedi tabakasında bulunan Hazreti Âdem, Hazreti Yahya ve Hazreti İsa, Hazreti Yusuf, Hazreti İdris, Hazreti Harun, Hazreti Musa ve Hazreti İbrahim (Aleyhimüsselam ecmain) gibi peygamberlerle görüştü, Onlar kendisine"Hoş geldin!"dediler, tebrik ettiler. [12]

Buradan, peygamberlerin diri oldukları ve birbirleri ile konuştukları anlaşılmaktadır. Bazıları Resûlullah ölmüştür, işitmez, derler. Geçmiş pey-gamberler bu konuşmayı yaparken, Resûlullah'a nasıl "işitmez, ölmüştür" denilebilinir ki?

Kimsenin itiraza yeltenmediği sahih hadîs-i şerîfte "Mi'râc gecesi Mû-sâ (aleyhisselâm)'ın şefâatiyle farz namazın elli vakitten beş vakite indiril-diği anlatılmıştır. [13] Binlerce sene evvel vefât etmiş olan (Kabir ehlinde) Mûsâ (aleyhisselâm)'ın, bu ümmete ne büyük iyiliği olduğu nasıl göz ardı edilebilir.

Ölülerin işittiğini, peygamberlerin kabirlerinde diri olduklarını, Peygamber Efendimiz'in şehit ve diri olduğunu yukarıda delilendirdik. Müslüman olarak ölmüş kimselerle; Allah'ın dinini yeryüzüne hâkim kılma yolunda ölen ve öldürülen kimseler, şehit sayılırlar. Ölen ayrı, öldürülen ayrı tutulmuş. Yani hayatını İslâm'a adamış, o yolda ölen evliyaullah da şehittir. [14]

İbn Teymiyye: Peygamberlerin ve örnek davranışları ile tanınmış salih kişilerin mezarlarında, zaman zaman görüldüğü söylenen diğer bazı kerâmetler ve olağanüstü tezahürler de böyledir.

Mesela, bu mezarlara gökten ışık veya melek inmesi, şeytanların veya hayvanların buralara yanaşmaktan kaçınmaları, bu mezarlardan veya çev-

relerindeki diğer mezarlardan ateş fışkırması, bu mezarlarda yatanların bazı komşu ölülere şefâatçi olmaları, bazı kimselerin ölünce onların yanıbaşında gömülmeyi istemeleri, bazı mezarların yanında insanın içinde huzur ve sükûn hissetmesi ve bazı ölülere dil uzatanların çeşitli cezalara çarptırılmaları gibi önemli tezahürler, konumuzun kapsamına girmeyen gerçeklerdir.

Başka bir deyimle, gerek peygamberlerin, gerekse yaşarken iyi davranışları ile tanınmış salih şahsiyetlerin mezarlarında belirebilecek Allah'ın kerâmetleri ile buraların Allah (Celle Celalühü) katında taşıdıkları saygınlık ve değer, çoğu kimselerin tasavvurunun üzerindedir. Fakat ısrarla söylediğimiz şudur ki, bütün bu tezahürler, söz konusu mezarları, namaz yeri edinmeyi veya tercihli duâ ve ziyaret yeri olarak seçmeyi gerektirmez, diyor İbn Teymiyye. [15]

"ÖLÜLER İŞİTİR Mİ" YAZI DİZİSİNİN SONU

---

[1] Müslim, İmâre: 165. Ayrıca bkz: İbn Mâce, Cihâd: 17.

[2] Buhârî, Cihad: 30; Müslim, İmâre: 51.

[3] Müslim, Cihâd: 156, 157, (1908, 1909); Ebu Dâvud, Salât: 361, (1520); Tirmizî, Fezâilü'l-Cihâd: 19, (1653); Nesâî, Cihâd: 36, (6, 36); İbn Mâce, Cihâd: 15, (2797).

[4] Buharî, Megazi: 85

[5]Mevahib-i Ledünniyye, Mearicinnübüvve

[6] el-Bakara 2/154.

[7] el-Ahzâb 33/6.

[8] el-Fetih 48/28.

[9]Beyhakî, Siyer: 1, no: 18168

[10] Buharî, Megazi: 85

[11]Mevahib-i Ledünniyye

[12] İbn Ebî Şeybe, el-Musannef, XIV, 303; Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, III, 148; Müslim, Sahîh, c. 1, s. 146; el-Beyhakî, Delâilü'n-Nübüvve, III, 383; el-Begavî, Mesâbîhu's-Sünne, II, 179; Kadı İyaz, eş-Şifâ, I, 137; İbn Esîr, Câmiu'l-Usûl, XII, 53; İbn Seyyid, Uyûnu'l-Eser, I, 144.

[13] Buhârî, Bel'ül-Halk: 6

[14] Buhârî, Cihad: 30; Müslim, İmâre: 51.

[15]İbn Teymiyye, İktizâu's-Sırâti'l-Müstekîm, s. 378-379, Dârul Marife,

Beyrut, tsz. İbn Teymiyye, Sırâtu’l-Müstakîm, Kabir Ziyaretleri bölümü, trc. Pınar Yayınları, s. 494-495.